

Skriftlig redegørelse om Dansk energipolitik 1976.

tes de samlede uranressourcer anvendt i termiske reaktorer at være sammenlignelige med olieresourcerne. Anvendt i formeringsreaktorer er der uran til adskillige tusinde års forbrug.

(f) Fusion, sol, vind og jordvarme er energikilder, hvis udvikling der satses betydeligt på i en række lande. Disse energikilder vil ikke kunne bidrage i påregneligt omfang på denne side af år 2000, og det er på nuværende tidspunkt vanskeligt at skønne, i hvilket omfang de vil kunne bidrage til verdens energiforbrug i tiden derefter.

2.1.4. Energibalancen i fremtiden.

Den samlede vurdering af mulighederne for at forøge tilgangen af energi på grundlag af de i dag kendte og produktionsmodne energiteknologier vedr. vandkraft, kul, olie, naturgas og termiske reaktorer er, at en betydelig forøgelse vil være mulig frem til århundredeskiftet, men at en sådan forøgelse ikke kan opnås uden en samtidig stigning i energiprisen i forhold til det almindelige prisniveau og heller ikke uden meget betydelige investeringer. Dette skyldes, at den påregnede forøgelse kun kan tilvejebringes ved at tage naturforekomster i brug, som dels er vanskeligere tilgængelige og dels af ringere lødighed end de i dag typisk anvendte.

Senest omkring århundredeskiftet må det forventes, at der kommer et vendepunkt for olie og derpå for naturgas, således at mulighederne for yderligere forøget årlig tilgang ikke vil være til stede selv ved fortsat stigende relative priser. I en noget senere fase må det forventes, at de olieforekomster, der er tilbage, er af så ringe givtighed, at en hurtig reduktion af den samlede årlige olieproduktion sætter ind. Samtidig vil omkostningerne ved fremskaffelse af kul stige stærkt. Også for så vidt angår uran må det forventes, at behovet kun kan dækkes ved anvendelse af ringere forekomster, d.v.s. ved stigende omkostninger.

Sammenholdes disse skøn for tilgangen af energi fra vandkraft, kul, olie, gas og uran med den forventede stigning i det globale behov, synes der, selv ved stærkt stigende relative priser, at være tendenser til en stadigt voksende afstand mellem den mulige tilgang og behovet. Såfremt der ikke på anden måde - som efter omstændighederne kunne blive en drastisk restriktionspolitik over